

CHRISTIAN WINTHER

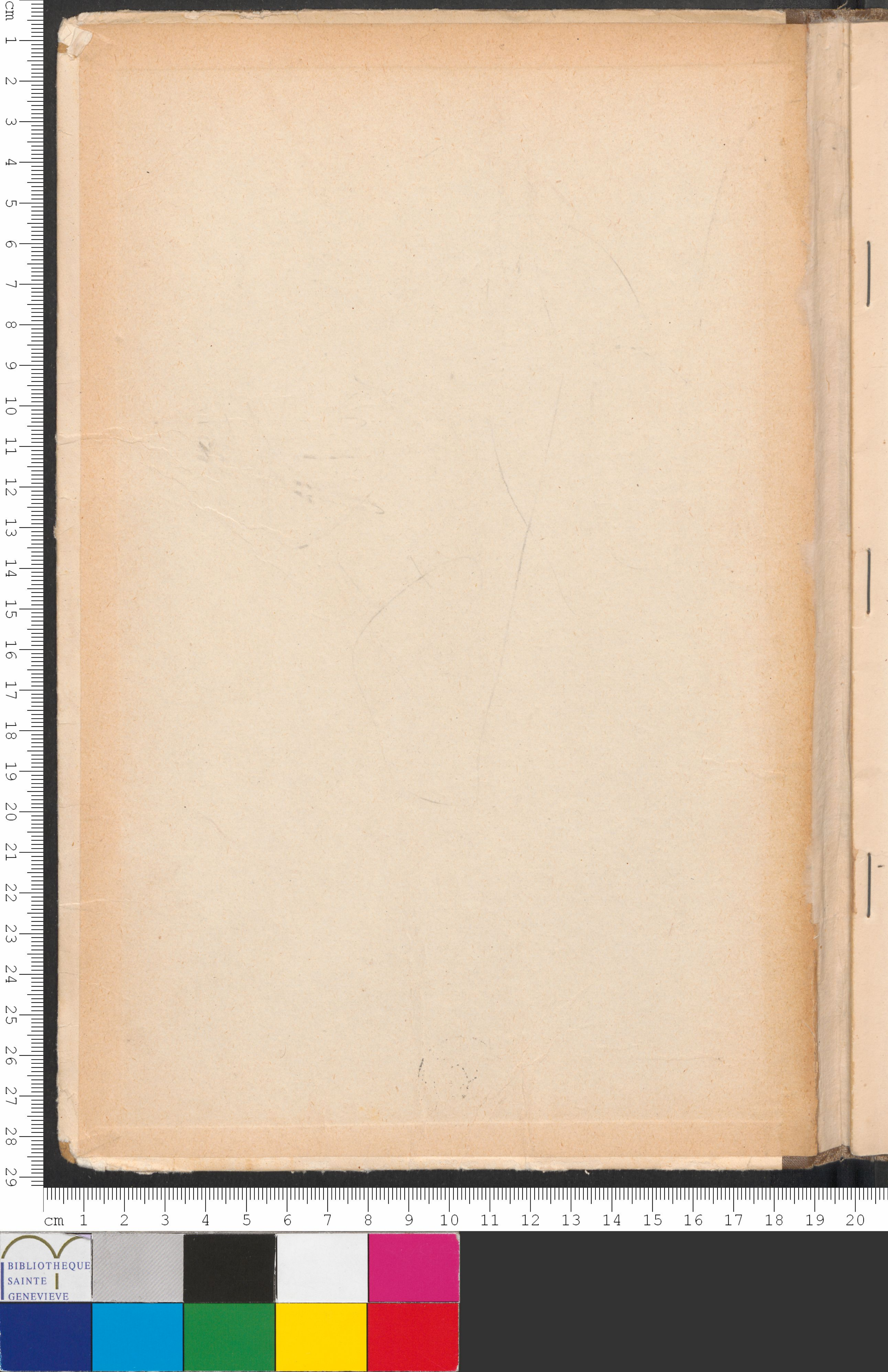
FLUGTEN TIL AMERIKA

ILLUSTRERET AF ALFRED SCHMIDT

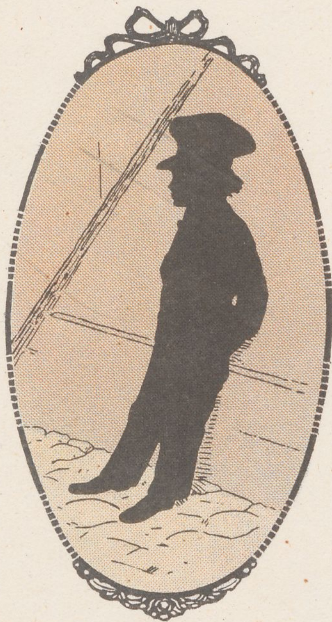
GYLDENDALSKE BOGHANDEL N.F.

7. OPLAG

CHRISTIAN WINTHER

FLUGTEN TIL AMERIKA

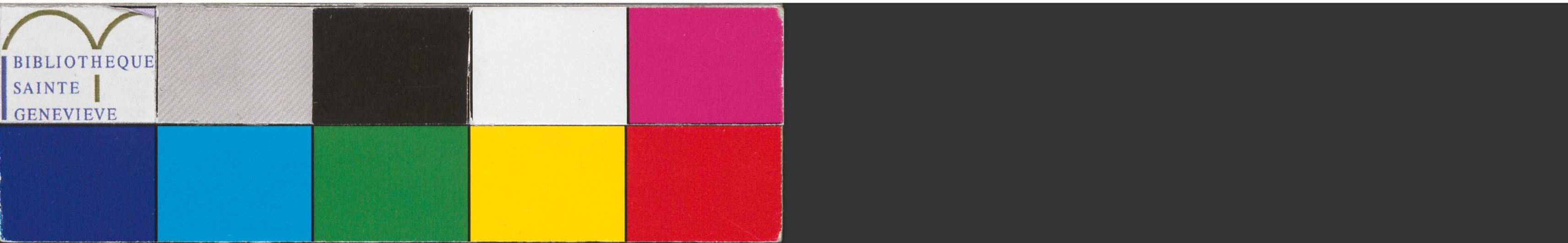
MED ILLUSTRATIONER

AF

ALFRED SCHMIDT

GYLDENDALSKE BOGHANDEL - NORDISK
FORLAG - KØBENHAVN
MDCCCCXXVI

36—50.000 Ekspl.

En Middagstid mellem tolv og et
Engang var jeg rigtig i Vinden.

Dengang da jeg var en lille en,
Og havde begyndt min Skole,
Og havde faaet Støvler paa begge Ben,
Og kastet min Bluse-Kjole;

Da var jeg ikke saa from som nu,
Da havde jeg Ben i Panden,
Mit Blod var hedt, og ilter min Hu,
Jeg forstod mig kun lidt paa Forstanden.

En Middagstid mellem tolv og et,
Engang var jeg rigtig i Vinden;
Med Næven knyttet og Hjertet hedt
Jeg stod, og med Taarer paa Kinden.

I Skolen jeg havde faaet et Nul
For de første Deklinationer,
Mama havde skændt for et lille Hul
Paa de Kasimirs Permissioner.

Hun havde mig lovet et Hjertebrød,
Det, saa jeg, hun gav til Morten.

Og Bagerens Rikke, som før var saa sød,
Hun stod nu og lo ved Porten;
Hun havde mig lovet et Hjertebrød,
Det, saa jeg, hun gav til Morten.

»Nej«, tænkte jeg da, »det er for galt!
Langt mer, end jeg kan udholde; —
Det skal de alle faa dyrt betalt,
Som mig denne Tort forvolde.

Nu flygter jeg bort til Amerika!
Og naar man saa er forlegen,
Hvor atter man faar en Peter fra, —
Ja — saa er Peter af Vejen.«

Forbavset min yngre Broder, Emil,
Gav Slip paa Pisk og paa Slæde,
Paa Ansigtet stod et usikkert Smil
Omtrent mellem le og græde.

Forbavset min yngre Broder, Emil,
Gav Slip paa Pisk og paa Slæde.

»Ja, hør du, Emil! du skal gaa med,
Som Brødre vi bør holde sammen;
Her er ej længer vort blivende Sted,
Hist finde vi Trøst og Gammen.«

Den lille han saa paa de nye Sko,
Og glatted sin Bluses Folder:
»Hvor lang er vel Vejen, skal jeg tro?
Og mener du, Skoene holder?«

»Ja, længer der er til Amerika
End til Tante Lise paa Landet;
Men for at komme didhen herfra,
Man sejle maa over Vandet.

Men hvis man saa Farten overstaar,
Fortryder man aldrig Løbet:
Man faar til Foræring en Herregaard
Og Penge ovenikøbet.

SKOLE

Med Sølv er Hestens Hov beskoet
Og Vognens Hjul beslaaet;
Guldet det ligger dig for din Fod,
Du bukker dig kun for at faa'et.

Konfektrosiner og Mandler der gro,
I store Duske de hænge
Paa Træerne sammen, to og to,
Og koste slet ingen Penge.

Brystsukkre du som Tvebakker ser,
Som Rugbrød Chokolade,
Med Sukkerkringler det hagler og sner,
Og regner med Limonade.

Og Frihed har man endnu dertil
Fra Morgen til Aftens Ende,
Man spytter paa Gulvet, hvor man vil,
Og lader Cigarerne brænde.

Da aabned Mama sit Vindve paa Klem,
Og raabte paa vore Navne.

Man gynger den hele udslagne Dag
I dejlige Vuggestole,
Og det kommer an paa hvers Behag,
Om han gider gaaet i Skole!«

»Ja saa,« sa' den lille, »saa er det et Ord!
Nu er da min Rejse besluttet!
Min Appetit er just ikke stor
Til at komme i Instituttet.

Min Krydderkringle jeg henter endnu,
Den skal gøre godt paa Vejen,
Og saa den store Bibel, du?
Den, ved du jo, er vor egen!«

Med Billedbiblen i Favn han kom,
Mens Kringlen han bar i Munden; —
Saa stod vi lidt stille og tænkte os om,
Thi bitter var Afskedsstunden.

Skynd jer nu straks herind igen,
Nu kommer Dorthe med Maden!

Vort kære, rolige Fædrehjem
Vi skulde for evigt savne. —
Da aabned' Mama sit Vindve paa Klem,
Og raabte paa vore Navne:

»Emil og Peter! hvor skal I hen?
Hvad gør I med Bogen paa Gaden?
Skynd jer nu straks herind igen,
Nu kommer Dorthe med Maden!«

Betuttede begge to vi stod,
Vor Rejse gik rent i Glemme,
Og uvilkaarlig lystred vor Fod
Den moderligt myndige Stemme.

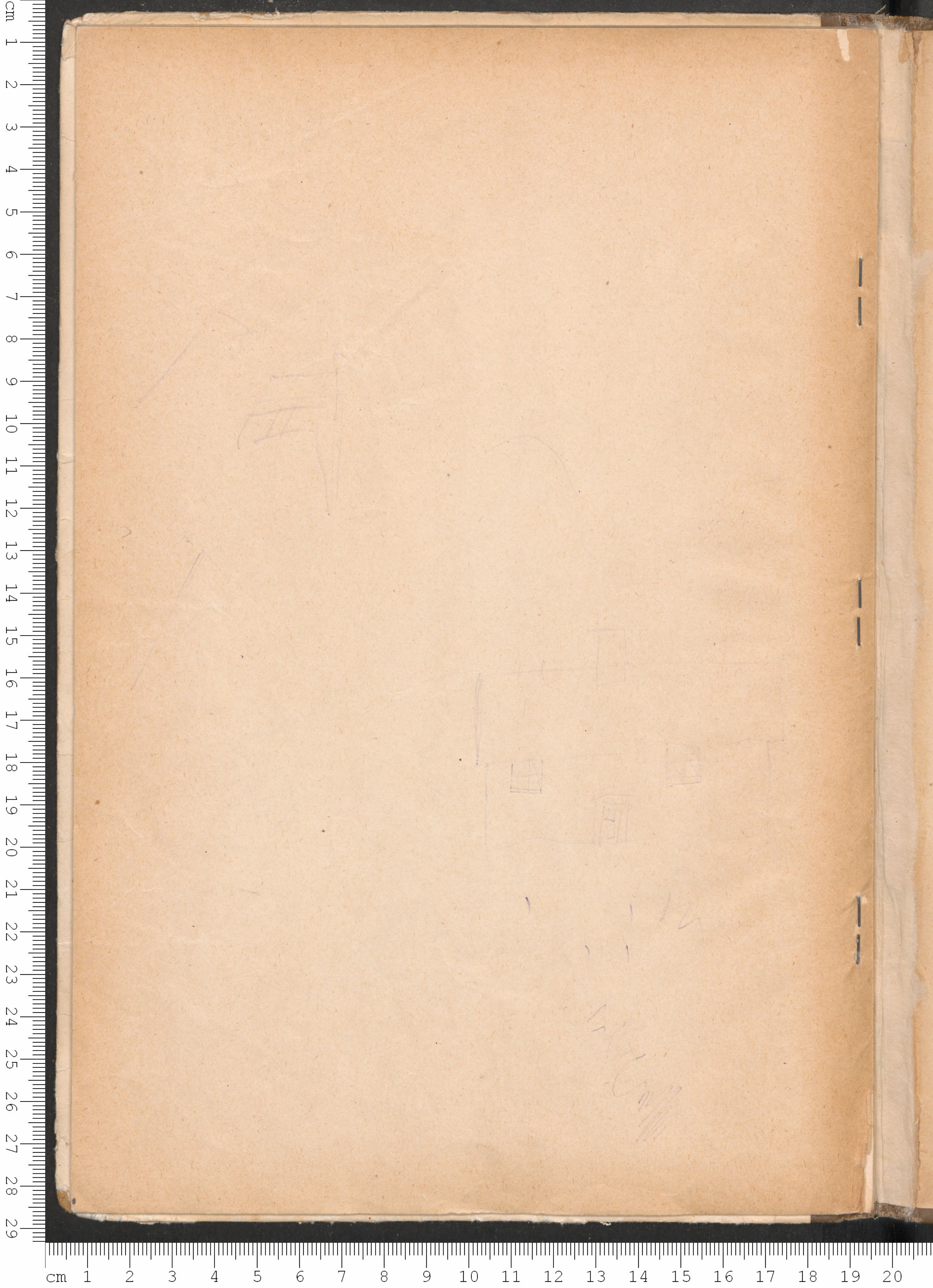
Min Vrede nedslog hendes blide Røst,
Som Lynstraalen Egestubben,
Jeg drukned min Sorg og fandt min Trøst
Paa Bunden af Sagosuppen.
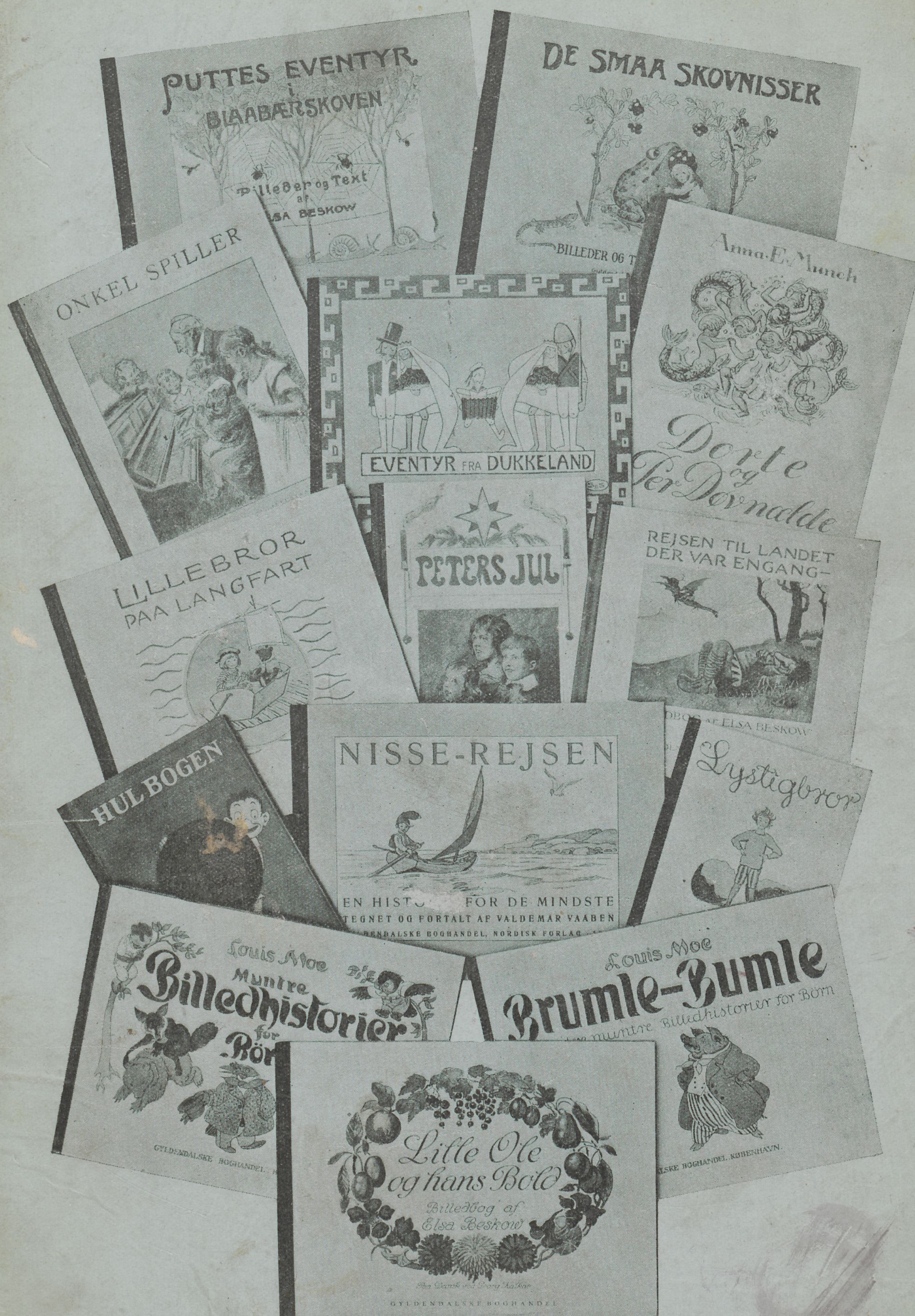

*Jeg drukned min Sorg og fandt min Trøst
Paa Bunden af Sagosuppen.*

·EGMONT·H·PETERSEN·KØBENHAVN·

ET UDVALG AF

GYLDENDALS BILLEDBØGER